

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 15/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Лазаревића, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.Ђ., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 07.03.2016. године, у седници већа одржаној у смислу члана 487. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку, дана 28.06.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 07.03.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 07.03.2016. године, је по службеној дужности, према окривљеном Милану Лазаревићу притвор (одређен решењем истражног судије Окружног суда у Ваљеву Кри. 99/09 од 07.04.2009. године, који му се рачуна од 04.04.2009. године када је лишен слободе) замењен мером забране напуштања стана, у В., улица ..., уз примену електронског надзора ради контроле поштовања изречене мере и то постављањем уређаја за лоцирање окривљеног на зглоб руке или ноге од стране стручних лица органа Државне управе који је надлежан за извршење кривичних санкција или другог државног органа одређеног законом.

Истим решењем окривљеном је забрањено да прима друга лица у стан и да користи телефон и интернет, те је одређено да уколико прекрши изречене забране против њега може бити одређен притвор, а изречена мера, по овом решењу, може трајати најдуже три месеца.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 91/16 од 21.03.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба Тужиоца за организовани криминал изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 07.03.2016. године.

Против наведеног решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 07.03.2016. године бранилац окривљеног Милана Лазаревића, адвокат Д.Ђ. поднео је захтев за заштиту законитости „на основу члана 485. ЗКП, због повређеног права окривљеног Милана Лазаревића зајемченог одредбом члана 31. Устава Републике Србије“, позивајући се на одлуку Уставног суда Републике Србије Уж 7145/2013 од 24.02.2016. године, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да у односу на окривљеног укине меру забране напуштања боравка уз електронски надзор.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића, адвоката Д.Ђ., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. Законика о кривичном поступку прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука јавног тужиоца или суда или одлука у поступку које су претходиле њеном доношењу.

Одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку је, између осталог, прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости под условом да је против првостепене одлуке користио редовни правни лек - жалбу.

Из списка предмета произлази да је одлуком Уставног суда Републике Србије Уж 7145/2013 од 24.02.2016. године усвојена уставна жалба Милана Лазаревића те је утврђено да је решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кв По1 543/13 од 18.07.2013. године и решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 319/13 од 09.08.2013. године повређено право подносиоца уставне жалбе зајемчено одредбом члана 31. Устава Републике Србије, односно да је повређено његово право на ограничено трајање притвора. Након ове одлуке Виши суд у Београду, Посебно одељење је побијаним решењем К-По1 број 218/10 од 07.03.2016. године меру притвора заменио мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора. Надаље, из списка предмета Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 91/16 произлази да окривљени Милан Лазаревић, како лично, тако ни преко браниоца, није изјавио жалбу на решење о замени мере притвора другом мером, односно није изјавио жалбу на првостепену одлуку, решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 07.03.2016. године.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића, адвоката Д.Ђ. недозвољен, с'обзиром на то да окривљени против првостепене одлуке није користио редовни правни лек, те је у смислу члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.